

תקונא עשרין ותלת

בראשית ברי"ת א"ש, ברית דא צדיק, כל אתקרי, קשורא דכל אברין דגופא, ח' דאיהו תמניא יומין, אינון שעורא דשבת, דאיהו תריין אלפין אמין לכל סטר, לנטרא בהון אות שבת, פגוונא דא אינון תמניא יומין תחום לקבלא בהון אות ברית, ולנטרא ליה בהון, דלא אתעביד פאות ברית חלול.

אמר רבי אלעזר אבא יומא חד הוינא אזלי אנא ורבי יוסי, ואתא בריה דרב המנונא סבא מההוא עלמא, בדיקנא דהאי עלמא ואזדמן לו בארחה פגוונא דמחמר בתרין חמרין, ושאלנא (נ"א ושאל לו) מאי את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו (ויקרא יט ג), ואמר איהו מילין שפירין, אבל עם כל דא בעינא למשמע מפומך, אמר ליה ברי בודאי ברית איהו שקיל לשבת, ובגין דא (בראשית ירא שבת וכו').

תקונא עשרין וארבע

בראשית יר"א שב"ת, (ובת) שבתותי תהא דחיל, יר"א תור"ה, יר"א ברי"ת, פמה דצריך נטירו דברית, דלא יעול ליה ברשו נוכראה, פגוונא דא צריך פר נש נטירו דשבת, דלא לאפקא מרשות היחיד ויעול ברשות הרבים, רשות היחיד איהי שכינתא, רחפו ד' ואינון יהו"ה, וגבהו עשרה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, רשות הרבים נחש אשת זנונים, סם דאל אחר דאיהו סמא"ל, ואיהו כלא דשבעין אומין, ואיהי חלקה זונה, ובעלה חלול שבת איהו, ובגין דא מאן דאפיק מרשות היחיד לרשות הרבים חייב סקילה.

ערוכ איהו עמונדא דאמצעיתא, וביה מטלטלין מבית לבית, דאנון שכינה עלאה ותתאה, ועליהו אתמר את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו, דא מקדש יו"ד, אות שבת (דא ברית) דצריך לנטרא ליה בבת זוגיה, דאיהי קדושה דיליה, ברכה דיליה, דעלה אתמר (בראשית כ ג) ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו, ויברך דא ברכה, ויקדש דא קדושה, ולגבי תרנויהו הוו נפקי קדמאי לקדמות פלה, והוו אמרי תרי זמני באי כלה באי כלה, בתהוא זמנא קול חתן וקול פלה.

ועוד מקדשי באת יו"ה, בגין דלית קדושה פחות מעשרה, וצריך לברכא לון ולקדש לון בקדוש על תנין, בשבעין תיבין דקדוש ויכל"ו בחושפון בני"ן, וצריך למימר סברי מרנו, ואינון דאמרין וענו לחיי, בגין דאתקשרו באילנא דחיי, ולא באילנא דמותא, דאיהו גפן דחב ביה אדם קדמאה, דחד אמר חטה הנה, וחד אמר גפן, וכלא קשוט.

שבע מינין אינון חטה ושעורה גפן ותאנה ורמון זית נשמן ודבש, חטה ושעורה והא אתמר, וצריך לאחזרא עליהו, חטה הא אתמר, שעור"ה דאפיק ה' משעור דילה, גפן סחטה ענבים

ברשו אחרא, ועבד זין נסה, ואתעביד אילנא דטוב ורע, תאנה לקיט תאיני קדם ומנייהו קדם
דאתבשלו, פה לקיט הוא מעלמא קודם ומניה, ודא איהו רזא מאן דגרים די ימותון פנוי קדם
ומנייהו, הדא הוא דכתיב (קהלת ה ה) למה יקצוף האלהים על קולך וחבל את מעשה ידיך,
ורזא דמלה (ירמיהו ב ל) לשוא הפיתי את בניכם וגומר, ובגין דא (שמות כ ז) לא תשא את שם יהוה
אלהיך לשוא. רמון, פן זומא ביה חב, אבל רבי מאיר תוכו אכל קליפתו זרק, דקליפין אינון
אומות העולם, ישראל מוחא בינייהו, פן פגוונא דא שכנינתא איהי פרידס (דף טו ע"ב) פגלונתא,
ואיהי מוחא מלגו, אגוז קרינון ליה, פמה דאמר שלמה מלפא, אל גנת אגוז ירדתי (שיר ו יא), ואיהי
שכנינתא איפא מלגאו, הדא הוא דכתיב (תהלים מה יד) כל פבורה בת מלה פנימה ממשפצות
זהב לבושה, וקליפין הן פמה רשויות נוכראין, ובשפת מפלא אתפשטת, ואתלבשת בלבושין
שפיראן, וכן צריכין ישראל לתתא, לאתחדשא בשפת בלבושין שפיראן, וכן לאטעמא בשפת
מפל מאכלין טבין, בגין לקשרא ולארקא ברכאן לגבה מפל ספירן, ולמהווי אשתקניא מפלהו.

וצריך לקיימא בה ענג, דאיהו צדיק הנפיק מעדן, דאיהי בינה עלמא דאתי, להשקות את הגן
דא שכנינתא תתאה, ונהרא איהו ו' הנפיק מן י"ה, ואזיל חמש מאה שנין, דאינון חמש ספיראן,
ומטי לצדיק, לאשקאה מניה גנתא דאיהי ה', ועל פן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו
וגומר (בראשית ב כב).

וכן ברית מלה איהי פגוונא דאגוז, צריך לתברא קליפין דערלה ופריעה, ולאעברא לון מתמן,
ולאתגלייא מוחא מלגו, ודא אות ברית, ודא עין חיים, אבל ברית דאיהו בערלתיה ולא אית
ביה פריעה, עליה אתמר (שם יז) ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, פי ביום אכלך ממנו מות
תמות, מות בעולם הזה, תמות בעולם הבא.

ועוד לבא הוא אגוז, ומאן דתבר קליפה דיליה דאיהו יצר הרע, עליה אתמר (תהלים נא יט) לב
נשבר ונדפה אלהים לא תבזה וגפנות לבא דהוא שלים בקליפין דיליה ולא אתבר, עליה אתמר
(משלי טז ה) תועבת יהוה כל גבה לב, ושכנינתא לא שריא עליה, ומסטררא דקליפין אתקריאו בני
נשא ערלי לב.

ובשפת גיהנם לא שלטא בעלמא, ולא ממנן דיליה, בגין דא מני לישראל לא תבערו אש בכל
מושבתיכם ביום השבת (שמות לה ג), ואי בר נש אוקיד בשבת, אמר קודשא בריה הוא, אנא
הויתי מכבה לנורא דלא אוקיד, ואתון מוקדין ליה, אתון תתוקדון בגיהנם, בגין דא לא תבערו
אש בכל מושבותיכם, ואפילו בגופא, ומאי ניהו גיהנם בגופא, פכד דביה מרה דאיהו גיהנם,
סם המות סם דאל אחר, חרפא דמלאך המות, ועליה אתמר (משלי ה ד) ואחריתה מרה בלענה,
חדה פחרב פיות.

וצריך דלא יתער (נ"א לאתערא) עציבו וקטטה מסטררא דטחול, אלא דתהא לב נטיר מפלהו, דאיהו
שפת שמור, ומוחא זכור, וצריך לקבלא אושפיזין דאינון מלאכין, עולימן הנשמה יתירה דאיהי
שכנינתא עלאה, ונפש יתירה דאיהי שכנינתא תתאה, ואושפיזין דנחתין עמה.

וְצַרִיךְ אֲתָתָא לְתַקְנָא שְׁרָגָא בְּלִיל שַׁבַּת לִימִנָּא, וְאֲתַחֲשִׁיב לָהּ בְּאֵלוּ תַקְנָה מְנַרְתָּא בְּדָרוּם,
וּפְתוּרָא בְּצַפּוֹן, וְעַלִייהוּ אֲתַמַּר הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יַצְפִּין, וְאִינוּן שְׂכִינְתָּא
עַלְמָה וְתַתְּמָה, שְׂכִינְתָּא עַלְמָה מְנַרְתָּא לְדָרוּם, צְרִיכָא לְאֲתַקְנָא לָהּ, בְּגִין דְּתַמְן חֲכָמָה, וּבְגִין דָּא
הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים.

וּבְהַהוּא בֵּיתָא דְּאֲשַׁכְּחִין דִּירָה דָּא מְתַקְנָא בְּהַאי סְדוּרָא, מְנַרְתָּא בְּדָרוּם וְשִׁלְחָן בְּצַפּוֹן וּמְטָה בֵּין
צַפּוֹן לְדָרוּם, אָמְרִין אֲלֵין מְלָאכִין דְּקָא נְחַתִּין עִם שְׂכִינְתָּא דְּאִיהִי נִשְׁמָה יְתִירָה, לִית דִּין אֲתַר
הַדְיוּט דְּעַם הָאָרֶץ, אֲלֵהִין אֲתַר דְּרַעְוָא בֵּיהּ מִן קַדְמֵי יְהו"ה.

פְּתוּרָא צְרִיכָא לְתַקְנָא לָהּ לְגַבֵּי צַפּוֹן, וּפְתוּרָא אִיהִי שְׂכִינְתָּא תַתְּמָה, דְּאֲתַמַּר בָּהּ (תהלים מה ד)
כָּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה, מֵאֵי זָהָב דָּא גְבוּרָה, דְּאֲתַמַּר בָּהּ (איוב לו
כב) מִצַּפּוֹן זָהָב יֵאָתֶה, מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב תִּרִי סְמֻכֵי קִשׁוּט, מְטָה לְמַעְרַב בֵּין צַפּוֹן לְדָרוּם, לְתַקְנָא
לִיהּ לְגַבֵּי עַמּוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (שמות ד כב) בְּנֵי בְכוּרֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְבֵיתָא דְּלֹאוּ אִינוּן
מִתַּתְּקִינִין אֲלֵין תַקּוּנִין בְּלִיל שַׁבַּת, אוּשְׁפִיזִין אָמְרִין לֹאוּ אִיהִי דָּא דִּירָה דִּישְׂרָאֵל, דְּאֲתַמַּר בָּהּ (שם
לא טז) וְשִׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת